

Arrest

nr. 177 637 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 april 2016 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 april 2016 tot weigering onbeperkt verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Naam, Voornamen: I.M. + echtgenote + kinderen

Nationaliteit : Albanie

Geboren te [...]

Verblijvende te : [...]

Weigering onbeperkt verblijf

Gelieve betrokkene in kennis te stellen van het feit dat zijn/haar aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf zonder beperkingen (B-kaart) ingediend op 14.03.2016 wordt verworpen om de volgende

reden(en): De aanvraag is voorbarig. Er is een duidelijke onderbreking in het regelmatig verblijf van betrokkenen (meneer was niet in het bezit van een geldige verblijfsvergunning van 29.10.2012 tot 22.10.2014, zijn echtgenote was niet in het bezit van een geldige verblijfsvergunning van 29.10.2013 tot 04.08.2014). Bovendien dient rekening gehouden te worden met het bezwarende element dat betrokkenen tot 2013 hun ware nationaliteit (Albanië) hebben verzwegen.

Betrokkenen verblijven dus pas opnieuw legaal in het Rijk vanaf 2014. Deze periode is te kort om na te gaan of de aan zijn/haar verblijf gestelde voorwaarden op een bestendige wijze worden ingevuld.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is uiteengezet als volgt:

“6.

De toekenning van een machtiging van verblijf van onbepaalde duur is een discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris in het geval van een vreemdeling die op grond van art. 9bis Vreemdelingenwet werd gemachtigd tot voorlopig verblijf; de wet bepaalt terzake geen voorwaarden.

Niettemin dienen bij de beoordeling van de aanvraag uiteraard wel alle relevante feiten en gegevens op zorgvuldige wijze onderzocht te worden en dient de beslissing adequaat gemotiveerd te zijn.

Uw Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

7.

In casu is de bestreden beslissing gesteund op onjuiste feitelijke gegevens.

De bestreden beslissing stelt dat er voor beide verzoekers een "duidelijke onderbreking in het regelmatig verblijf" is. Voor mevr. V. I. stelt de beslissing dat zij geen vergunning had in de periode 29.10.13 tot 04.08.14 en voor dhr. I. wordt gesteld dat hij in de periode tussen 29.10.12 en 22.10.14 geen regelmatig verblijf zou hebben gehad.

Deze overweging kan niet worden weerhouden.

Terzake kan worden verwezen naar de beslissing van verwerende partij dd. 30 augustus 2014 waarin wordt aangegeven dat de machtiging waarvan zij houdster was tot 29 oktober 2013 wordt vernieuwd, tot 29 januari 2015.

Hetzelfde geldt voor eerste verzoeker; de raadsman van verzoeker beschikt helaas niet over de vernieuwingsbeslissing van 2014, doch deze beslissing zal ongetwijfeld eveneens spreken over een vernieuwing c.q. verlenging. Verzoeker verzoekt verwerende partij deze beslissing te voegen aan het administratief dossier.

Derhalve dient te worden aangenomen dat het regelmatig verblijf van verzoekers als onafgebroken dient beschouwd; een vernieuwing van het voorlopig verblijf impliceert immers dat deze aansluit op het eerdere toegestane verblijf. In het andere geval zou immers een volstrekt nieuwe verblijfsmachtiging worden toegekend, terwijl de beslissing dd. 30 juli 2014 uitdrukkelijk spreekt over een vernieuwing.

Daarbij dient rekening te worden gehouden dat de aanvraag tot verlenging tijdig werd ingediend, doch, dat enkel in afwachting van het de beslissing m.b.t. de nationaliteit van verzoekers (door de Dienst Fraude van DVZ) werd gewacht met de vernieuwing van de verblijfsmachtiging. Uiteindelijk werd gunstig gevolg verleend aan de gevraagde wijziging van nationaliteit, waarna ook de verlenging werd toegestaan.

De bestreden beslissing stelt m.a.w. ten onrechte dat er een onderbreking is in het verblijf van verzoekers, en dat zij pas opnieuw legaal verblijven in het Rijk vanaf 2014.

Een schending van de materiële motiveringsplicht dient te worden aangenomen.”

2.2. De verwerende partij repliceert hierop als volgt:

“Verzoekende partij houdt voor dat de overweging inzake de onderbreking van het verblijf niet kan worden weerhouden, en verwijst hiertoe naar de beslissing van 30.08.2014 waarin wordt aangegeven dat de machtiging van tweede verzoekster wordt vernieuwd tot 29.01.2015.

Eenzelfde beslissing zou genomen zijn t.a.v. eerste verzoeker. Het gebruik van de term vernieuwing zou volgens verzoekende partij inhouden dat deze aansluit op het eerder toegestane verblijf; anders zou er een volstrekt nieuwe verblijfsmachtiging worden toegekend.

Verzoekende partij houdt tot slot voor dat de aanvraag tot verlenging tijdig werd ingediend, en enkel in afwachting van de beslissing van de dienst Fraude van Dienst Vreemdelingenzaken m.b.t. de nationaliteit, werd geacht met de vernieuwing van de verblijfsmachtiging.

Verweerder laat gelden dat verzoekende partij haar beschouwingen niet kunnen worden bijgetreden.

Verweerder wijst er vooreerst op dat het verblijf toegekend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, beperkt is in de tijd. en meestal voor de duur van één jaar wordt toegekend, en desgevallend onder voorwaarden verlengbaar is.

In casu heeft verzoekende partij bij schrijven van 14.03.2016 om een onbeperkt verblijf verzocht.

Verzoekende partij geeft terecht aan dat de beoordeling van de aanvraag tot machtiging tot onbeperkt verblijf, gebeurt binnen de ruime discretionaire bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel een redelijkheidstoetsing kan uitvoeren, doch waarbij de Raad zich niet in de plaats van de gemachtigde van de staatssecretaris vermag te stellen.

De toekenning van een machtiging tot onbeperkt verblijf is een gunstmaatregel.

In casu heeft de gemachtigde van de staatssecretaris als volgt geoordeeld:

“Weigering onbeperkt verblijf

Gelieve betrokkene in kennis te stellen van het feit dat zijn/haar aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf zonder beperkingen (B-kaart) ingediend op 14.03.2016 wordt verworpen om de volgende reden(en):

De aanvraag is voorbarig. Er is een duidelijke onderbreking in het regelmatig verblijf van betrokkenen (meneer was niet in het bezit van een geldige verblijfsvergunning van 29.10.2012 tot 22.10.2014, zijn echtgenote was niet in het bezit van een geldige verblijfsvergunning van 29.10.2013 tot 04.08.2014). Bovendien dient rekening gehouden te worden met het bezwarende element dat betrokkenen tot 2013 hun ware nationaliteit (Albanie) hebben verzwegen.

Betrokkenen verblijven dus pas opnieuw legaal in het Rijk vanaf 2014. Deze periode is te kort om na te gaan of de aan zijn/haar verblijf gestelde voorwaarden op een bestendige wijze worden ingevuld.” (...)

Verweerder merkt op dat verzoekende partij vooreerst niet ingaat op de voorgehouden schending van de formele motiveringsplicht; zij geeft integendeel aan niet akkoord te gaan met de inhoud van de motivering, hetgeen de materiële motiveringsplicht betreft.

Dienomtrent laat verweerder gelden dat de gemachtigde van de staatssecretaris geheel binnen zijn ruime discretionaire bevoegdheid heeft geoordeeld dat verzoekende partij nog niet in het bezit gesteld kan worden van een onbeperkt verblijfsrecht, en de aanvraag dan ook voorbarig is.

De gemachtigde van de staatssecretaris verwijst hiertoe terecht naar de onderbreking van het regelmatig verblijf van betrokkenen, waarbij :

- eerste verzoekster niet in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning van 29.10.2012 tot 22.10.2014,

- en tweede verzoekster niet in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning van 29.10.2013 tot 04.08.2014.

Deze vaststelling vindt steun in de stukken van het administratief dossier, waaronder ook het uittreksel uit de gegevenshistoriek RN.

Verzoekende partij kan niet dienstig voorhouden dat het gebruik van de term vernieuwing ertoe kan leiden dat de periode van illegaal verblijf, toch gedekt zouden zijn. Geenszins is dit het geval. Een vernieuwing van de verblijfskaart impliceert daarentegen dat een nieuwe kaart moet worden afgegeven, wederom met een geldigheidsduur die beperkt is conform de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris. Zulks is in casu ook gebeurd, zoals blijkt uit de gegevenshistoriek RN en andere stukken.

Inderdaad blijkt uit de stukken van het administratief dossier onbetwistbaar dat er geen ononderbroken legaal verblijf is geweest, maar dat eerste verzoekende partij zijn A-kaart geldig was tot 29.10.2012, en hij geen verlenging van zijn verblijf heeft bekomen, doch dat er integendeel pas op 30.07.2014 instructies konden worden gegeven aan de gemeente om betrokkene "in het bezit te stellen van een nieuwe A-kaart geldig tot 29.01.2015

Inderdaad was de A-kaart geldig tot 29.10.2012, en legde eerste verzoeker geen stukken voor. Zodoende kon geen vernieuwing van de verblijfskaart worden toegestaan voor eerste verzoeker; enkel voor tweede verzoekster, die eerst gesupprimeerd was op 06.02.2013, werden dienstige stukken

voorgelegd waarna zij op 18.02.2013 in het bezit kon worden gesteld van een A-kaart, geldig tot 29.10.2013.

Pas op 30.07.2014 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris dat instructies konden worden gegeven aan de gemeente om betrokkene "in het bezit te stellen van een nieuwe A-kaart zeldie tot 29.01.2015".

Inderdaad luidt de beslissing van 30.07.2014 t.a.v. eerste verzoeker als volgt:

"*Délivrance d'une nouvelle autorisation de séjour temporaire (carte A)*

En application des articles 9 bis et 13 je vous prie de délivrer une nouvelle Carte A valable au 29.01.2015 (alignement sur le séjour de l'épouse)." (onderlijning toegevoegd)

Verzoekende partij haar beschouwingen missen duidelijk elke grondslag, en kunnen gezien het voormelde niet worden weerhouden.

Ten overvloede wijst verweerder erop dat ook t.a.v. tweede verzoekster er geen sprake is van een ononderbroken regelmatig verblijf.

Nadat verzoekster haar A-kaart vervallen was op 29.10.2012, werd zij gesupprimeerd op 06.02.2013. Vervolgens kon zij op 18.02.2013 in het bezit worden gesteld van een nieuwe A-kaart (met nummer B144427845), geldig tot 29.10.2013.

Tweede verzoekster werd opnieuw gesupprimeerd op 19.06.2014 (evenals eerste verzoeker); op 04.08.2014 werd zij in het bezit gesteld van een A-kaart (met nr. 196128542), geldig tot 29.01.2015.

Op 30.07.2014 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris inderdaad dat de machtiging tot verblijf waarvan zij houdster was tot 29.10.2013, kon worden vernieuwd tot 29.01.2015. Zodoende werd zij op 04.08.2014 in het bezit gesteld van een nieuwe A-kaart (met nummer 196128542), geldig tot 29.01.2015, zoals ook blijkt uit de gegevenshistoriek RN.

Geenszins weerlegt verzoekende partij dat haar regelmatig verblijf onderbroken werd in 2012/2013 - 2014.

Verweerder wijst er tevens op dat de gemachtigde van de staatssecretaris tevens terecht verwijst naar het bezwarende element dat verzoekende partij tot 2013 de ware nationaliteit (Albanie) heeft verzwegen.

Door vaag en ongestaafd voor te houden dat de aanvraag tot verlenging tijdig werd ingediend, doch er werd gewacht met de vernieuwing van de verblijfsmachtiging in afwachting van de beslissing van de dienst Fraude, gaat verzoekende partij eraan voorbij dat verzoekende partij steeds heeft voorgehouden afkomstig te zijn uit Servië-Montenegro, en geboren te zijn te Koder Budam op 12.07.1969 (eerste verzoeker) en op 04.05.1974 (tweede verzoeker), terwijl zij op 05.08.2013 plots een aanvraag indienden tot wijziging van de nationaliteit en de verblijfplaats.

Vanzelfsprekend vermag de gemachtigde hiernaar te verwijzen als zijnde een bezwarend element in het kader van de aanvraag tot toekenning van een onbeperkt verblijf. Verzoekende partij toont niet anders aan.

Het is uiteraard niet omdat verzoekende partij het oneens is met deze motivering, dat zij aannemelijk maakt dat dit een onredelijk handelen in hoofde van de gemachtigde van de staatssecretaris, die over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt inzake, zou uitmaken.

Verzoekende partij weerlegt tot slot niet de terechte vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat er een duidelijke onderbreking is in het regelmatig verblijf van verzoekende partij, en dat verzoekende partij pas vanaf 2014 (22.10.2014 voor eerste verzoeker en 04.08.2014 voor tweede verzoekster) legaal in het Rijk verblijven, en deze periode te kort is om na te gaan of de voorwaarden gesteld aan het verblijf van betrokkenen, op een bestendige wijze worden ingevuld.

Verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden. Zij maakt geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris hierbij kennelijk onredelijk zou hebben gehandeld. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, noch van de materiële motiveringsplicht.

De beschouwingen van de verzoekende partij falen in rechte.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. De ruime discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij ter zake wordt niet betwist. Echter staat dat er niet aan in de weg dat het bestuur tegemoet moet komen aan de voormelde algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Het wordt niet betwist dat verzoekers een tijdelijk verblijfsrecht kregen ingevolge hun aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dat verschillende keren werd verlengd. De beslissingen tot verlenging luidden telkens als volgt:

“Renouvellement de l'autorisation de séjour temporaire (carte A)

Je vous informe que l'autorisation de séjour dont il est détenteur jusqu'au [datum] en application des articles 9bis et 13 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers modifiée par la loi du 15 septembre est renouvelée jusqu'au [datum]. »

En verder :

« L'intéressé devra introduire le demande de renouvellement de son titre de séjour entre le quarante-cinquième et le trentième jour avant l'expiration de celui-ci) (article 33 A.R. 8 octobre 1981 modifié par l'A.R. du 27/04/2007) »

2.5. De Raad onderzoekt in eerste instantie de situatie van tweede verzoekster :

Het wordt niet betwist dat verzoekster in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning tot 28 oktober 2013. Binnen de hierboven reeds vermelde termijn –met name tussen de 45^e en 30^e dag voor het verstrijken van het verstrijken van haar tijdelijke verblijfsrecht- diende zij een nieuwe aanvraag tot verlenging in. De bijgevoegde stukken werden door de gemeentelijke diensten op 16 september 2013 overgemaakt aan de verwerende partij. Hieruit blijkt in ieder geval dat deze aanvraag tijdig was.

Op 15 oktober 2013 wordt aan betrokkenen gevraagd om een brief te faxen waarin wordt uitgelegd waarom zij vragen om hun persoonsgegevens te wijzigen. Het blijkt namelijk dat verzoekers gekend waren onder een andere nationaliteit dan diegene die zij inmiddels kenbaar hadden gemaakt.

Daarop heeft de raadsman van de verzoekende partijen op 13 januari 2014 een brief overgemaakt, waarin hij de situatie heeft uitgelegd en erop heeft gewezen dat de verklaringen aangaande de nationaliteit niet doorslaggevend waren voor het destijds verlenen van een tijdelijk verblijfsrecht.

De verwerende partij heeft klaarblijkelijk genoeg genomen met deze verantwoording. Op 5 juni 2014 wordt aan de raadsman van verzoekers immers het volgende schrijven gericht door de gemachtigde:

« Monsieur l'Avocat,

[...]

J'ai le plaisir de vous informer que vos courriers en faveur des intéressés précités ont retenu ma meilleure attention.

Une suite favorable a été réservée à la requête de vos clients. Des instructions en ce sens ont été envoyées ce jour à l'administration communale de son lieu de résidence.

[...] »

Op 30 juli 2014 wordt dan het volgende schrijven gericht aan de burgemeester van de stad waar verzoekster verblijft :

“Renouvellement de l'autorisation de séjour temporaire (carte A)

Je vous informe que l'autorisation de séjour dont il est détenteur jusqu'au 29.10.2013 en application des articles 9bis et 13 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers modifiée par la loi du 15 septembre est renouvelée jusqu'au 29.01.2015. »

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat de gemachtigde steeds dezelfde terminologie heeft gehanteerd op het ogenblik dat een beslissing tot verlenging van het tijdelijk verblijfsrecht werd

genomen. Elke beslissing na een aanvraag tot verlenging maakt immers melding van de term "renouvelée". Het standpunt van de verwerende partij dat uit de bewoordingen van de voormelde beslissing het, in tegenstelling tot de voorgaande, om een vernieuwing zou gaan en niet om een verlenging, gaat dan ook niet op.

Voorts blijkt dat met de beslissing van 30 juli 2014 de gemachtigde uitspraak heeft gedaan over een tijdig ingediende aanvraag tot verlenging van 16 september 2013.

Zo de gemachtigde al van oordeel was geweest dat hij de aanvraag tot verlenging had moeten weigeren omwille van de nationaliteitsperikelen van verzoekers, dan had hij moeten overgaan tot een weigeringsbeslissing. Hij heeft dat echter niet gedaan en heeft uiteindelijk beslist, na een bijkomend onderzoek, om de aanvraag in te willigen. Uit de bewoordingen van de beslissing van 30 juli 2014 kan dan ook niet anders dan worden afgeleid dat de gemachtigde daarmee het verblijfsrecht van verzoekster met terugwerkende kracht tot 29 oktober 2013 heeft verlengd. Derhalve moet worden geconcludeerd dat verzoekster die haar aanvraag tijdig indiende -en, gelet op de uiteindelijke inwilliging ook ten gronde haar aanspraak tot verlenging hard maakt- een ononderbroken verblijfsrecht heeft gehad, ook tussen 29 oktober 2013 en 4 augustus 2014. Aan verzoekster kan dan ook niet worden verweten dat zij in die periode geen legaal verblijf had. De verwijzing naar de gegevens die in het RN werden opgenomen doen hieraan geen afbreuk, net zomin als de verwijzing naar de datum van afgifte van de nieuwe A-kaart, nu dit slechts het instrumentum is dat de hiervoor weergegeven bevindingen met betrekking tot het onderliggende negotium, met name het verblijfsrecht, niet teniet kan doen.

De verwerende partij is bij de totstandkoming minstens al op dit vlak niet uitgegaan van de correcte gegevens. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn aangetoond.

De verwerende partij wijst erop dat de bestreden beslissing nog een ander motief bevat, met name dat betrokkenen tot 2013 hun ware nationaliteit hebben verzwegen. Echter, uit de concluderende bewoordingen van de bestreden beslissing –*"Betrokkenen verblijven dus pas opnieuw legaal in het Rijk vanaf 2014. Deze periode is te kort om na te gaan of de aan zijn/haar verblijf gestelde voorwaarden op een bestendige wijze worden ingevuld"*- blijkt geenszins dat dit een determinerend motief is. De vastgestelde schendingen moeten dus wel degelijk tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 april 2016 tot weigering onbeperkt verblijf, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS